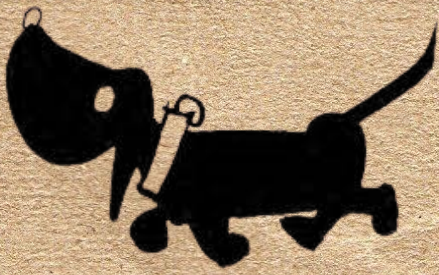

Takkie

December 2022

Reda

Tristan

16 jaar— T5VG

Evelien

15 jaar—TV4A

Annemarrit

17 jaar— TV5A

Lilian

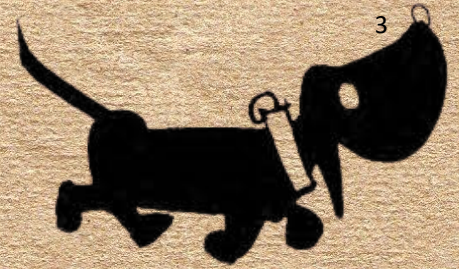
15 jaar—TA3C

Esther

15 jaar-TV4F

kkie

Jolijn
15-TV4C

Guusje
13 jaar—TG3Q

Mingus
15 jaar—TV4E

Kobus
14 jaar— TG3P

Tirza
13 jaar—TG2Q

inleiding

Heeey lieve lezers

De Takkie kersteditie is weer af!

In deze Takkie kan je lezen over hoe onze toekomst eruit ziet en leren over muziek over de 80's.

Ook hebben wij een interview met Stevie van Loo gedaan en hebben we een lijst voor jullie gevormd met boeken voor als je eigenlijk niet wilt lezen maar je moet.

Heb je zin in een puzzel? Dat kan ook!
En zelfs hebben wij onderzocht wie de knapste docent is van onze school...
Veel leesplezier en fijne feestdagen!

Inhoud

- . Onze redakkie
- . Inleiding
- . We're fucked up (toekomst)
- . Carel de kakker
- . Meisje nooit genoeg
- . Interview stevie
- . Docenten bingo
- . Puzzels
- . De huisjes van Japan
- . Lezen als je niet lezen wilt
- . Muziek in de 80's
- . De knapste docent van heel Thomas

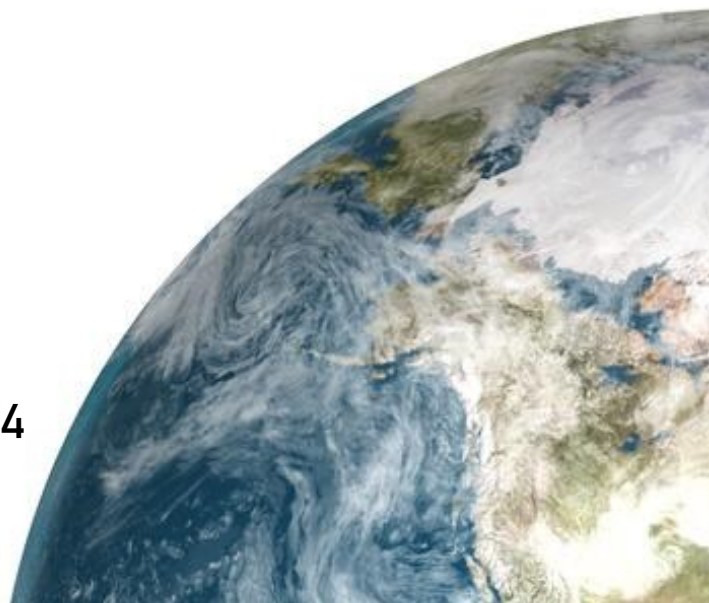
TOEK

Mensen hebben zich nog niet gerealiseerd dat we echt genaaid zijn. Over een aantal decennia lopen we waarschijnlijk tegen een doodlopend eind aan. De milieuvervuiling, vergrijzing, asielzoekers, huizentekort, personeelstekort enzovoort. Allemaal dingen die nu al grote problemen zijn en alleen maar erger worden naarmate de tijd verstrijkt. Allemaal moeilijkheden.

Eerlijk gezegd heeft de gedachte van de toekomst me altijd een beetje bang gemaakt. Natuurlijk kijk je er naar uit maar toch: is er wel echt een toekomst voor ons? En alles waar we nu voor werken, is dat het dan wel waard en gaan we er nog profijt van hebben als we misschien over een paar decennia allemaal dood zijn?

Als je nu al de verhalen hoort van hoe de mens denkt dat de wereld er in 2050 uit ziet wil ik dat liever gewoon niet meemaken. Ik wil gewoon dat alles zo kon blijven, kon blijven hoe het altijd was.

// Geschreven door Evelien van Beek V4
& Lilian Jasm A3

OMST

Soms hoopte ik gewoon dan we vijftig jaar terug ons leven konden beginnen, dat we er toen zonder zorgen alles uit konden halen en konden genieten van onze laatste jaren op deze aarde. Maar nee. Wij hebben nu nog een lange en zware weg te gaan. Gaan we er iets mee bereiken? Waarschijnlijk niet. Hoe graag we het ook zouden willen, de kans is klein dat over een aantal jaar ons leven niet meer zo 'goed' is als nu.

En dan heb je nog al die problemen waar onze generatie mee moet gaan dealen. De overheid probeert die nu wel op te lossen, maar wat als het niet werkt? Misschien is het allemaal wel te laat. Neem als voorbeeld de afspraak dat in 2035 alle auto's in de EU die nieuw op de markt komen geen CO₂ meer mogen uitstoten. Ik vind dat zelf gewoon best laat. Tot het jaar 2035 kan er zoveel veranderen met de aarde dat het uiteindelijk toch geen zin meer heeft om het dan pas te verbieden.

Als je nu al de verhalen hoort van hoe de mens denkt dat de wereld er in 2050 uit ziet wil ik dat liever gewoon niet meemaken. Ik wil gewoon dat alles zo kon blijven, kon blijven hoe het altijd was.

CAREL

Carel is een kleine jongen. Hij staat op de stoep voor de school. Hij is al eens een keer bij de school geweest, op een kennismakingsdag maar nu gaat hij "voor het eggie". Zijn vader geeft hem een kleine zet naar voren. Als Carel de klas binnenkomt kijkt de juf op en glimlacht. Ze wenkt hem naar binnen te komen maar hij blijft staan. Zijn vader geeft hem een laatste duw over de drempel en sluit de deur achter hem. Carel gaat zitten bij een leeg tafeltje. Niemand komt naast hem zitten.

Het kost Carel niet heel lang om vriendjes te maken. Het geweldige speelgoed dat hij laat zien in zijn over-mij spreekbeurt, zijn enorme huis en zijn prachtige collectie lego zorgt ervoor dat hij elke dag een klasgenoot over de vloer krijgt. Af en toe komen er nieuwe leerlingen in zijn klasje, en dan vraagt hij zich af waarom zijn vader hem niet lief naar binnen had gebracht op die eerste dag. Maar als de ogen van zijn

klas weer op hem gericht zijn denkt hij er verder niet over na.

Carel groeit op. Voor zijn Cito komt hij in de I-groep en hij gaat naar het Stedelijk Gymnasium. Daar helpt zijn speelgoed hem niet meer om vrienden te maken, maar dat heeft hij al lang niet meer nodig. Zijn charisma lijkt eindeloos en tijdens zijn middelbare school staat hij altijd in het middelpunt. Zijn cijfers zijn hoog, de docenten vinden hem leuk en uiteindelijk slaagt hij voor zijn examen met vlag en wimpel en gaat naar de Universiteit om politiek te studeren. Tijdens zijn studie leest hij de krant, en daar vindt hij de eerste tekenen van oorlog. Aan de overkant van de zee spreekt een groots Leider over het snel uitbreiden van zijn rijk, en Carel gokt dat zijn land deze agressie het hoofd zal bieden. Hij is niet bang: hij ziet het juist als een kans om weer in de spotlight te kunnen staan, om iedereen te overtuigen dat hij een held is.

Hij blijkt gelijk te hebben. De oorlog wordt verklaard en alle weerbare mannen moeten zich melden bij het leger. Zijn hoge opleiding geeft hem een rang boven de gewone soldaat, en hij krijgt een klein peloton toegewezen. Eenmaal aan de overkant van de zee kiest hij voor de moeilijkste missie op de lijst: het overnemen van een vijandig fort. Dit gaat relatief goed. Onder zijn leiding dringen ze het fort diep binnen, totdat de overmacht van de vijand te groot wordt. Hij geeft het bevel om te vluchten en draait zich om – hun vluchtroute wordt geblokkeerd door een stuk of 5 vijanden. Een ervan schiet een ander dood, bloed hangt in de lucht. Hij wijst naar een lege wapenlocker, een afgesloten ruimte met één deur, en de groep duikt erin. Tussen het geschiet, het geschreeuw en het vallen van lichamen ziet niemand dat een van de soldaten een granaat in de locker rolt. Hij gaat af met een flits: Carel en zijn peloton worden aan stukken gereten.

Carel wordt weer wakker. De schelle schreeuw van een getroffen soldaat en de geur van bloed en buskruit slaan hem als een vlakke hand in het gezicht. Zijn peloton duikt weer in de wapenlocker en hij duikt er achteraan. Dit keer ziet hij de granaat, maar reageert te laat. Opnieuw, een klap, de smaak van bloed in zijn mond. Als hij weer ar-

riveert bij het moment dat hij de locker induikt, begrijpt hij dat het geen déjà vu is. In plaats van dat hij kijkt naar de vijand, kijkt hij rond de ruimte. Zijn ogen vallen op een kleine, ijzeren kast die op een kierdje staat. Met twee passen springt hij het kastje in en sluit de deur voor zich. De granaat gaat af: het geluid is hard en de schokgolf slaat hem tegen de achterwand aan, maar na een paar seconden weet hij dat hij de explosie heeft overleefd.

Helaas rent dan een soldaat de wapenlocker binnen, rukt de kast open en schiet hem prompt dood. En hij is weer terug bij het moment dat hij de locker induikt. Hij springt de kast in, overleeft de granaat en schiet de soldaat neer. En zo werkt hij zich elke cyclus verder. Hij leert alles wat de vijand doet, elke positie. Elke keer als hij geschoten, gestoken, opgeblazen, neergeslagen wordt keert hij terug naar dat ene moment voor hij de locker indook. Af en toe probeert hij de granaat terug te schoppen, zijn peloton te redden van de dood, maar daar ziet hij niks in. Als zij samen het fort veroveren, dan heeft hij slechts gedaan wat van hem verwacht werd. Als hij dat alleen doet, is hij een held. En zo vindt hij uiteindelijk de perfecte serie handelingen om de vijand te verpletteren.

Zijn bevelhebbers zijn enorm trots met hem. Hij wordt bedolven met lof en medailles, promoveert met, twee, drie ranken en verblijft de rest van de oorlog veilig weg van het slagveld. Hij keert terug naar het burgerlijk leven als een kampioen. Hij maakt vrienden. Hij maakt vriendinnen. Hij maakt *vriendinnen* vriendinnen, en kiest een uit waar hij mee gaat trouwen. En een tijdje na zijn terugkeer sterven zijn ouders. Hij maakt plannen voor de begrafenis, en huilt langer dan hij had verwacht.

Zijn politieke carrière verloopt goed. Hij speelt in op het feit dat hij soldaat is geweest, en wint onder de veteranen veel stemmen. Hij staat vele jaren bovenaan. De ogen zijn weer op hem gericht, zoals hij dat wil. Op een late maar niet té late leeftijd is het genoeg voor hem geweest en gaat hij als geliefd politicus zijn pensioen in. Hij koopt een groot huis voor de vrouw en kinderen en een grote auto voor hem. Hij wordt ouder. Zijn kinderen groeien op, studeren af, krijgen werk. Hij verblijft steeds langer in de tuin, waar hij rustig bomen onderhoudt waarvoor de burens hem complimenten geven. Hij wordt ouder. Hij zit nog alleen maar in zijn schommelstoel, kijkend naar zijn dochter die de tuin heeft overgenomen. Op een dag zakt hij, niet langzaam of bijzonder snel, naar voren en sterft.

De schelle schreeuw van een getroffen soldaat en de geur van bloed en buskruit slaan hem als een vlakke hand in het gezicht. Zijn peloton duikt weer in de wapenlocker en hij blijft staan. Een soldaat van de andere kant richt op hem, en hij is weer dood. En weer hoort hij die schreeuw. Carel zakt ineen, en huilt.

Meisje nooit-genoege

Het is nooit genoeg

Nooit is het over

Altijd moet het beter want
straks is ze mislukt

Ze doet het goed en krijgt
complimenten

Maar wat zijn complimenten
waard,
als ze komen van een mens?

Doet ze het wel goed genoeg?
moet ze niet harder werken?

Altijd is er druk om het beter
te doen

Het is nooit genoeg

In tegenstelling tot wat sommigen beweren, is queer zijn niet een nieuw concept. Het gaat terug tot de klassieke oudheid. Lees hier over een aantal beroemde queers uit het verleden.

MARSHA P. JOHNSON

Belangrijk activist rond de jaren 70' en oprichter van het Amerikaanse *Gay Liberation Front*. Er is sterk bewijs dat zij (hij, hen... don't worry about it) als een van de eerste begon te rellen tegen de politie toen zij Stonewall Inn, een populaire gay bar, bestormden en 'schoonveegden'. De *Stonewall Riots* ontketenden protesten en rellen tegen de onderdrukking van queers door heel Amerika, en ook veel daarbuiten. Veel van de rechten die wij nu hebben zijn afkomstig uit die protesten.

"Dan hebben we nog iets gemeen, want ik val ook op vrouwen!"¹²

Een interview met Stevie van Loo, over haarzelf en uit de kast komen.

Hoe oud was je toen je uit de kast kwam? Ik was tweeëntwintig toen ik uit de kast kwam naar mijn ouders toe. [eerst] Maar zelf wist ik het al zeker sinds groep zeven. Ik ben niet echt algemeen uit de kast gekomen, maar op de middelbare school had ik het opgegeven moment aan een paar vriendinnen verteld. Toen was het wel nog echt een geheim, en niet iets wat iedereen wist. En toen ik ging studeren vertelde ik het wel meer aan mensen, maar dus nog niet aan mijn ouders. Daar waren natuurlijk wel meerdere redenen voor. Ook al vinden ze het prima (ze hebben ook nooit in die tijd iets vervelends gezegd over homoseksuele mensen of mensen met een andere geaardheid), maar ik schaamde me er wel voor, omdat het 'anders' is. En ik wist dat mijn moeder het heel belangrijk vond dat ik kinderen zou kunnen krijgen. Daar had ze nog naar gevraagd aan de dokters toen ik heel jong was en diabetes type 1 kreeg. Dat vond ik dus best wel ingewikkeld, want je kan niet zomaar kinderen krijgen als je een relatie hebt met een vrouw en daar je leven mee wil opbouwen. Dat waren natuurlijk elementen die meespeelde. En natuurlijk ook kwetsbaarheid. Het is een heel kwetsbaar moment als je dat moet zeggen, en dat wilde ik dan ook vermijden.

Ik was bij mijn ouders thuis en ik zat bij de hond, want die lag vlak bij de keuken in zijn mand. Mijn moeder was het avondeten aan het maken. Ik weet niet meer precies hoe ik het gezegd heb,

beetje tussen neus en lippen door om het niet te belangrijk te maken. Maar ik voelde gewoon dat het tijd was om het te zeggen. Ik was al langer bezig om het te gaan zeggen, en op zoek naar het 'juiste' moment en dat ik het ook echt durfde te zeggen [note]. En toen heb ik het tegen haar gezegd, en later ook tegen mijn vader. Mijn oudste broertje wist het al sinds ik achttien was. Mijn jongste broertje heb ik het niet zelf verteld, want ik zei tegen mijn moeder: 'Ja, nou wil ik het niet nog een keer aan iemand vertellen. Vertel jij het even aan hem?'. Had ze dus gedaan, en toen zei hij zoiets als: 'Nou dat is mooi, dan hebben we nog iets gemeen, want ik val ook op vrouwen'.

Dat was dus eigenlijk wel goed. Natuurlijk vond ik het heel spannend, maar uiteindelijk was het wel relaxed en prima.

Wat vond je het moeilijkst aan het vertellen?
Ik denk, uiteindelijk, om ze zo dichtbij te laten. Je seksualiteit is heel erg verweven met wie je bent, dus ik voelde me heel kwetsbaar. Het was wel heel fijn dat het er eindelijk uit was. Want zolang je het niet verteld wordt het iets heel groots. Omdat het iets is wat je bewust verzwijgd, ben je er heel veel mee bezig. Hoe mijn gezin erop reageerde was fijn, maar de opluchting van dat het voor mezelf houden voorbij was, was echt het fijnst. Zo wordt het ook minder zwaar onderdeel van je identiteit. Hoe meer mensen het weten hoe vrijer.

Hoe is het nu voor je?

Nu is het best wel prima voor me. Het is voor mij gewoon mijn realiteit en dus heel normaal - Ik vind het altijd een beetje lastig, je hebt zo snel de neiging om termen als normaal en gewoon te gebruiken, waarmee je er ook een soort waardeoordeel aan hangt. Dus ik vind dat moeilijk af en toe.

// Geschreven door Annemarrit Dijkstra V5a

MARILYN MONROE

Een enorm beroemde (en rijke) actrice in de jaren 50'. Marilyn Monroe is nooit publiekelijk uit de kast gekomen - ze was geboren in 1936 - maar hard 'bewijs' voor haar queerness komt uit de documenten van een van haar psychologen: *"I discovered Dr. Anna Freud's findings from when she analyzed [...] Marilyn Monroe. According to her, Monroe was bisexual."*

FREDDIE MERCURY

+ Voor het leven van Freddie Mercury, blader een paar pagina's terug/naar voren. Hier, meer over zijn dood. In de jaren 80' brandde AIDS wild los door de queer-

gemeenschap De ziekte was dodelijk, medicijnen werden vaak niet verschaft en er rustte een zwaar taboe over het onderwerp onder niet-queers. Freddie's dood (van AIDS) bracht veel aandacht aan de ziekte, waardoor een deel begon met activisme en inzamelingsacties voor AIDS-onderzoek.

SAPPHO

De grootste vrouwelijke Griekse dichter die we kennen. Er is weinig van haar schrijfwerk overgebleven, maar in het enige complete gedicht dat we hebben, 'Ode aan Afrodite', wordt haar liefde voor een vrouw uitgedrukt. Helaas is deze tekst in latere jaren - per ongeluk of opzettelijk - verkeerd vertaalt, en is Sappho als heteroseksueel neergezet. Daarnaast is er bewijs dat ze meisjes opleidde tot dichters, waardoor een vrouwelijke tegenhanger van de mannelijke Griekse dichtkunst tot stand

Ik vind het op school heel prima. Het is wel iets wat ik altijd meld als ik een nieuwe klas krijg. Als ik mij introduceer vertel ik dan dat ik met een vrouw getrouwd ben en dat we ook een kind samen hebben. En dat wil ik ook graag vertellen, om te laten zien dat dat ook gewoon kan. Maar er zijn natuurlijk altijd mensen die daar ongemakkelijk op reageren. Dat vind ik op zich niet heel erg, want dat snap ik wel, maar dat merk je wel altijd.

Je moet wel altijd een beetje opnieuw uit de kast blijven komen, als je bijvoorbeeld nieuwe mensen ontmoet of als je een nieuwe baan krijgt. En je merkt het gewoon aan veel dingen dat het toch nog niet de norm is. En dan merk je wel dat je anders bent. Soms geeft mij dat een onveilig gevoel, als ik bijvoorbeeld in een vreemde stad op vakantie ben en dan moet nadenken of het wel zo verstandig is om elkaar hand vast te pakken. Dat is toch wel jammer.

Had je in die tijd voordat je uit de kast kwam ook al een relatie met een vrouw of een man? Ik had op de middelbare school relaties met jongens en op de universiteit beetje allebei. Ik wist wel dat ik alleen op vrouwen val, alleen was er nog wel iets in mij dat dat toch wilde uitzoeken of ik misschien toch op mannen viel. En dat dat ook wel makkelijker zou zijn, als ik 'gewoon' hetero was.

Wat wist je vroeger van de gemeenschap? Ik wist daar niet zo heel veel van. Ik ben opgegroeid in Goes, in Zeeland, en daar waren vast ook mensen met verschillende geaardheden maar daar wist ik niets van. Ik was wel vrij jong, ongeveer veertien, naar een seniorenvoetbalteam gegaan en dat was een beetje de queerscene van Goes: daar waren voornamelijk lesbische vrouwen, echt van die jaren 90' butch-vrouwen. Die kwamen openlijk uit voor hun

sexualiteit, ik toen nog helemaal niet. Dat was het enige wat ik van 'de gemeenschap' meekreeg in mijn jeugd. Ik vond dat heel complex en ik kon me daar helemaal niet mee identificeren. Ik had het niet over mijn sexualiteit met die meiden, en dat had ik ook niet gewild. Ze waren allemaal in in de twintig.

Wat had graag willen weten voordat in die gemeenschap terecht kwam?

Ik ben eigenlijk niet in een soort queerscene beland. Ik had wel door de jaren een aantal vrienden gehad die lesbisch of homoseksueel waren, maar het echt naar elkaar toe trekken van queers heb ik nooit gehad. In mijn studententijd ben ik wel in een voetbalteam gekomen waar minstens de helft van de mensen biseksueel of lesbisch was. In die tijd was ik toen wel wat opener over mezelf, en dat team normaliseerde queer zijn voor mij, er werd om gelachen. Het maakte ze allemaal niet zoveel uit, en dat vond ik heel fijn.

Heb je nog advies voor mensen?

Je hoort nu van die mensen die zeggen van "Ach, dat kan nu toch allemaal, wat maakt het nou uit", maar je moet je realiseren dat het nog steeds *iets* is. Je moet nog steeds uit de kast komen. En, omdat het dus niet zo 'normaal' is als een heteroseksuele relatie, moet je daar een soort verzoeningsproces met jezelf aangaan. En dat is lastig, zeker als je een puber bent. Ook vind ik dat je de tijd moet nemen voor jezelf.

U hebt gezegd dat u al relaties had met meisjes. Hoe was uw eerste vriendin?

Leuk, heel spannend natuurlijk. Ik vond het fijn omdat het weer minder zo'n ding was, mijn seksualiteit. Ik had daarvoor al relaties met jongens gehad, maar ik voelde altijd dat dat wel wrong. Met mijn eerste vriendin voelde het goed. En natuurlijk heel spannend.

// Geschreven door Annemarrit Dijkstra V5a

werd gebracht.

OSCAR WILDE

Schrijver, dichter, dandy. Had een affaire met Lord Alfred Douglas, wiens vader Oscar Wilde aanklaagde voor sodomie. De zaak viel in een mediastorm en op alle relaties tussen mannen werd ineens streng toezicht gehouden. Zelfs in de queer-gemeenschap (die toendertijd zeker bestond) werd Wilde een soort gehaat figuur, omdat hij zoveel vijandige aandacht naar binnen bracht.

TERESIAS

Een figuur uit de Griekse mythologie. Tiresias staat op deze lijst omdat hij door Hera voor zeven jaar in een vrouw werd veranderd. In een versie werd hij tot vrouw omgetoverd om een vraag van Hera en Zeus op te lossen: genoot de vrouw meer van liefde en seks, of de man? Na zeven jaar vrouw zijn, concludeerde Tiresias dat de vrouw het aangenamer had.

Woordzoeker

S	N	E	E	U	W	K	K	E	S
K	E	C	R	S	I	E	E	J	C
T	D	I	A	N	N	I	R	S	H
D	U	O	K	D	T	P	S	R	A
R	E	I	D	N	E	R	T	A	A
T	H	C	I	L	R	A	E	A	T
S	L	E	E	Ë	N	R	U	K	S
S	M	O	O	B	T	S	R	E	K

Sneeuw
Kerstboom
Winter
Sleeën

Cadeau
Rendier
Schaats
Kerst

Kaarsje
Licht
Koud
Piek

Docentenbingo

Ronald Spekschor

Langdradig verhaal over de telefoontas	Spreekt je ineens aan	Praat over zijn vriendin
Laat iemand een bladzijde overschrijven	<i>Gratis afstrepen</i> <i>Gratis afstrepen</i> <i>Gratis afstrepen</i> <i>Gratis afstrepen</i>	Geeft een 'pauze' voor aantekeningen maar praat gewoon door
Je moet toestemming voor het toilet vragen	'Gezondheid'	Praat over zijn poes

De huisjes

Als ik denk aan Nederlandse architectuur, denk ik meestal aan saaie bakstenen rijtjeshuizen, lelijke flats en afschuwelijke nieuwbouwhuizen die allemaal op elkaar lijken. Zo'n 9179 kilometer ten oosten van Nederland, in Japan, is het een compleet ander verhaal. Daar vind je prachtige oude tempels tot hoge flats die ontworpen zijn zodat er zo veel mogelijk mensen in kunnen wonen, wat ook wel nodig is in steden als Tokyo met bijna 14 miljoen inwoners (dat zijn 4 miljoen meer inwoners dan de totale bevolking van Griekenland!!).

Traditionele Japanse gebouwen zijn heel anders dan de gebouwen die nu in Japan te vinden zijn. Traditionele Japanse architectuur verwijst meestal naar Japanse gebouwen gebouwd in de Edo-periode, tussen de 17e en midden-19e eeuw. Traditionele Japanse huizen worden ook wel minka's genoemd en bestaan uit veel verschillende kenmerken. Vaak hebben ze een tatami-vloerbedekking, bestaand uit tatami-matten. Een tatami-mat bestaat uit een bodem gemaakt van stro met daarboven een biezen hoes met stoffen randen. De matten kunnen vocht en koolstofdioxide opvangen waardoor de lucht schoner wordt. Een herkenbaar kenmerk van traditionele Japanse gebouwen zijn de schuifdeuren genaamd shōji's. Ze bestaan uit dik, doorschijnend papier (washi) uitgerekt over een houten frame, en worden meestal gebruikt als deur, raam of kamerscheiding. Fusuma's lijken op shoji's, maar worden duidelijker gebruikt als muur en bevatten meestal zwaarder papier of soms ander materiaal

van Japan

Na WOII ging het slecht met Japan en begon het moderne tijdperk van Japanse architectuur. Japan bleef echter door ontwikkelen. Haar maatschappij begon al snel wat stabielere te worden, en er werden snel en veel huizen gebouwd. Moderne Japanse gebouwen hebben meestal simpele vormen, zijn vaak hoog en staan (vooral in grote steden) dicht op elkaar, omdat er niet veel ruimte is in de grote steden en er veel mensen in de gebouwen moeten wonen. Ook moeten ze stevig gebouwd zijn om de regelmatige aardbevingen in Japan tegen te gaan. Japanse architectuur heeft veel invloed gehad door architectuur uit landen zoals China, maar sinds het moderne tijdperk heeft ook de westerse cultuur invloed gehad op Japanse architectuur. Maar Japan heeft ook haar eigen architectuurstijl ontwikkeld die samenhangt met de natuur en cultuur van Japan.

Samengevat: Japanse architectuur is heel anders dan die in Nederland. Japanse architectuur is sterk geëvolueerd door de jaren (en eeuwen) heen, en je vindt in Japan prachtige traditionele tot moderne, compacte gebouwen. De architectuur in Japan heeft veel invloed gehad van andere culturen, maar heeft ook haar eigen architectuurstijl ontwikkeld. Ikzelf vind Japan en haar architectuur erg mooi en interessant, en ik zou graag een keer het land willen bezoeken.

lezen als je

Je staat in de bibliotheek. Je zoekt een boek voor Nederlands. Je snuift de biebgeur diep in, en valt op handen en knieën. Je sluipt rond als een ware boekpanter, je billen deinzen op en neer als twee kale mannen die verdrinken in de zee. De bibliothecaresse kijkt niet op. Ze heeft dit al vele malen gezien. Maar, een prooi blijkt moeilijk te vinden. Overal om je heen staan alleen dikke boeken, en jij moet iets in slechts 1 periode uit hebben. Moedeloos sjok je terug naar het gangpad, langs de boekenkasten en naar de uitga-

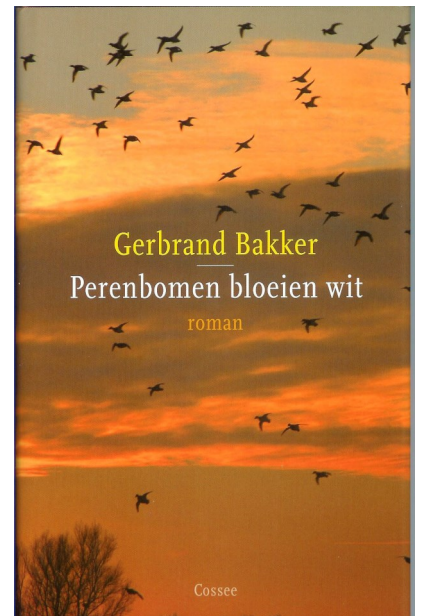
“Stop!” schreeuw ik. Ik glijd langs een brandweermannenpaal naar beneden, mijn blote dijen piepen tegen het staal. Ik spring voor je. “Geen nederlandstalig boek van redelijke lengte kunnen vinden?” Je geeft een beduusde knik. Ik glimlach: “Daar kan ik je bij helpen! Kom mee.” Ik slinger een enorme rugzak

Perenbomen bloeien wit

-137 pagina's

-Goed voor 3de klas

‘Een boek over een gezin van alleen maar mannen, waarbij Gerard - de jongste zoon - in een auto-ongeluk blind raakt. Het boek is op een zeer uitzonderlijke manier geschreven. De verteller van het verhaal is niet één persoon, maar het gezin: de verteller praat over de gedachten van ieder personage alsof het zijn gedachten zijn. Maar na het ongeluk kan de verteller niet meer in Gerards hoofd kijken. Het einde is redelijk open maar er kan nog een conclusie getrokken worden. Trek die conclusie, een discussie over de vaagheid van het

Nadat je mijn verhaal heb aangehoord, kijk je eventjes weg. In die halve seconde gebruik ik mijn onmenselijk snelle handen om een nieuw boek in je handen te stoppen. Op de cover is een blaadje lijntjespapier geplakt, met daarop geschreven:

niet lezen wilt

-98 pagina's

Het gouden ei

-Goed voor 3e-34e klas

'Een boek over een kidnapping, waar je uiteindelijk het verhaal van de kidnapper ook hoort. Het boek heeft een raar genoeg gebruik van tijd dat je er genoeg woorden in een presentatie aan vuil kunt maken. Het is middelmatig leuk om te lezen, maar het is kort genoeg dat je er door heen kan poweren. Het thema is... zeg dat het thema "alleenheid" is. Anders wordt het te moeilijk. Het thema is alleenheid.'

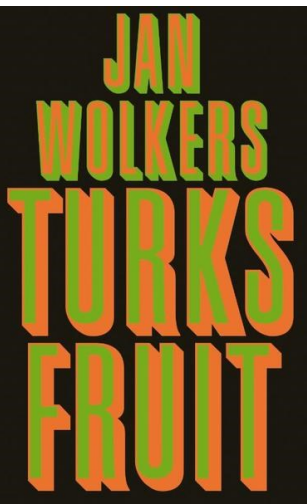

-192 pagina's

Turks fruit

-Goed voor de 5de klas

'Het boek gaat over de aftakeling van een vurige relatie tussen een kunstenaar en zijn grote liefde Olga. Het boek was (toen het uitkwam) zeer transgressief, vanwege de expliciete seksscènes en taboedoorbrekend taalgebruik. Verder gaat het boek vooral over verderf: de hoofdpersoon Olga heeft een hersentumor en veel van het boek is gewijd aan kleine verhaaltjes over stervende dieren. Ook staat er een halve autopsie van het boek op dbnl.org waar je veel achtergrondinformatie vandaan kan halen.'

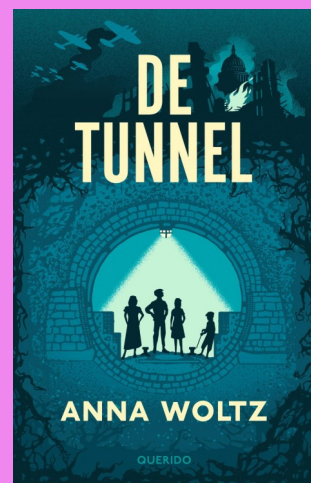

-232 pagina's

De tunnel

-Goed voor de 1ste-2de klas

'Een boek in Engeland tijdens de Blitz. De ster van het boek is Ella, de hoofdpersoon. Ze is een complex personage, en ze worstelt met veel interne conflicten. Ik raad aan om over haar veel te schrijven in een verslag. Het boek is spannend, bijna filmisch, en raast samen met de lezer constant naar voren. Bij het einde is alles mooi afgerond, klaar om nog een tijdje in je hoofd rond te spoken en daarna vergeten te worden.'

ik heb over 80s muziek geschreven omdat ik heel erg van de muziek uit die tijd hou en ik graag mensen wil inspireren om ook naar deze muziek te gaan luisteren. de muziek van de 80s is heel erg verschillend. ik ben vooral in gegaan op de rock-bands van de jaren 80 maar er zijn ook genoeg artiesten die pop muziek hebben gemaakt in die tijd:)

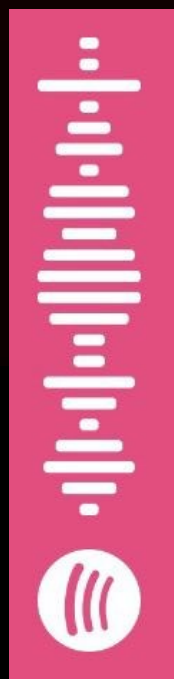
Queen

Deze band wordt omschreven als een van de meest iconische bands allertijden. De band bestaande uit Freddie Mercury, Brian May, Roger Taylor en John Deacon schreven liedjes in verschillende stijlen van hardrock tot opera. Al snel liep het goed voor de band. Queen brak door in Europa met het nummer Killer Queen. In totaal heeft de band 17 albums gemaakt. De band wordt vooral geassocieerd met Bohemian Rhapsody. Het nummer staat op het album a Night at the opera, wat toepasselijk is voor het nummer. Freddie Mercury viel ook erg op door zijn kleding smaak. Hij hield van erg uitbundige outfits, toch wel zijn bekendste outfit is die van Live Aid.

Dit optreden is uitgeroepen tot het beste rockoptreden ooit. Nadat Freddie overleed aan aids, heeft Queen nog twee albums uitgebracht. In 2018 is er een film gemaakt over het leven van Queen. Ook heeft Queen op 13 oktober 2022 een nieuw liedje uitgebracht: Face it alone, waarbij ze stukjes van de oude opnames van Freddie's stem bij elkaar hebben gebracht.

Bohemian rhapsody

Killer queen

Face it alone

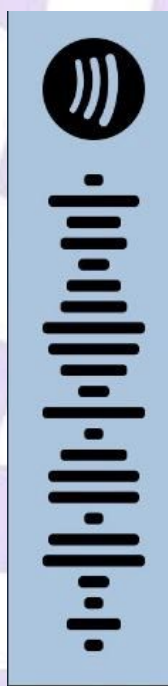

Muziek in de 80s²³

BONJOVI

De band, die meer dan 140 miljoen albums heeft verkocht en een van de klassiekste rockliedjes ooit heeft geschreven. In 1984 bracht Jon Bon Jovi het eerste album Runaway uit. Omdat dit album een hit was had Jon een band nodig. De band had elkaar al wel een keer ontmoet, maar kenden elkaar niet heel goed. Ze kwamen bij elkaar. De band bestond toen uit Jon Bon Jovi, David Bryan, Alec John Such, Tico Torres en Richie Sambora. Toen ze hun 3de album Slippery wet uitbrachten, werden ze wereldwijd bekend. Het bekendste nummer op het album was *Living on a Prayer* en *You give love a bad name*. Dit album werd meer dan 14 miljoen keer verkocht. Al snel dook de band weer de studio in en brachten nummers uit zoals *Lay your hands on me*, *Born to be my baby* en *Bad medicine*. Na deze nummers ging de band hun eigen weg. Jon ging werken aan zijn eigen muziek en ook Richie deed dit. Na een lange rust periode kwam de band weer bij elkaar om hun album *Keep the faith* op te nemen. Op dit album stonden veel bekende liedjes zoals *Bed of roses* en *I believe*.

// Geschreven door Guusje Goos G3

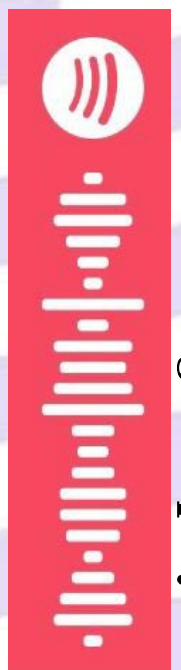
Born to be my baby

You give love a bad name

Lay your hands on me

Living on a prayer

David Bowie

De Britse zanger, acteur, songwriter en muziekproducent wordt gezien als een van de meest invloedrijke rocksterren ter wereld. David Bowie is vooral bekend als zanger van bijvoorbeeld liedjes als: Starman, Heroes, Space Oddity en Let's dance. Hij deed ook veel duetten en maakte liedjes zoals Under pressure en Dancing in the street. Zijn eerste echt doorbraak was met het nummer Space oddity. David stond bekend om zijn personages. Ziggy Stardust is de bekendste van allemaal. Ziggy was het concept voor een album genaamd: The rise and fall of Ziggy Stardust and the spiders from Mars. Ook grote artiesten zoals Iggy Pop kregen veel inspiratie door hem. In 1981 had hij een hit met het nummer Under pressure. Bowie werkte echt door tot het laatst. Twee dagen voor zijn dood bracht Bowie zijn laatste album uit genaamd Blackstar. Hij overleed op 10 januari 2016 aan de gevolgen van leverkanker. Hij is nog steeds een grote inspiratiebron voor vele artiesten zoals: Harry Styles, Lady Gaga en Madonna.

Heroes

Starman

Space oddity

Dancing in the streets

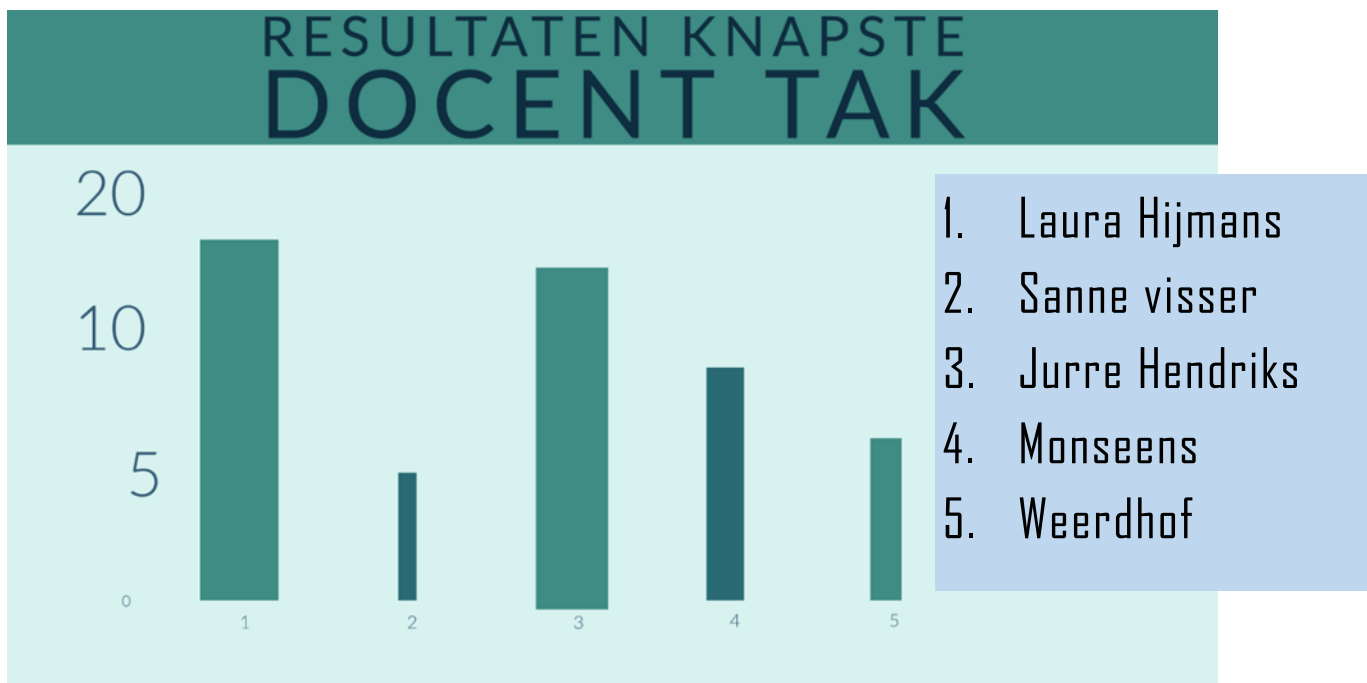
Let's dace

Knapste docent van heel thomas

Voor dat we langs de leerlingen langsgingen, hadden we zelf nagedacht wie onze leerlingen mooi zouden vinden. We dachten zelf dat het Jurre Hendriks of Laura Hijmans zou worden omdat leerlingen vaak praten over hoe mooi ze zijn. Hieronder zie je de resultaten van onze enquête

Resultaten van de 54 leerlingen:

En de winnaar is...

Laura Hijmans!!!

Mevrouw Hijmans heeft van meneer Hendriks gewonnen met maar 1 punt verschil! Er komt nog een cadeau aan naar mevrouw Hijmans.

Hallo daar lieve Takkie lezers

Hopelijk vonden jullie deze fantastische editie net zo leuk als wij. We hebben er namelijk hard aan gewerkt maar, ondanks dat onze redactie al een heel stuk is uitgebreid blijft het moeilijk voor ons om er een mooie schoolkrant van te maken. Wij zijn van plan om vaker in het jaar een editie uit te brengen maar daarvoor hebben we meer mensen nodig...

Dus... ben jij geïnteresseerd in wekelijkse gezelligheid, chocolademelk en nieuwe vrienden? (En af en toe een beetje schoolkrant maar dat komt niet zo vaak voor) OF vind jij het leuk om te schrijven/tekenen/fotograferen/interviewen/bedenken? Dan is de schoolkrant echt iets voor jou! Geen stress, je hoeft echt geen schrijf- of teken talenten te hebben om bij onze redakkie te komen. Voor iedereen is er altijd wel wat te doen en daarom is iedereen welkom.

Als dit klinkt als iets voor jou, kom er dan bij!

We zitten vaak in 233 op woensdag het 6e en 7e uur, maar dit is niet altijd zo. Dus als je zeker wil weten dat je straks niet voor een leeg lokaal staat, check dan even waar we zitten door te mailen naar:

G.Helfrich@arentheemcollege.nl.

We kijken al uit naar je komst!

SCHRIJVEN?
FOTOGRAFEREN?
VORMGEVEN?
TEKENEN?
INTERVIEWEN?

Versterk de redakkie!

Stuur een mailtje naar Mevrouw Helfrich

G. Helfrich@arentheemcollege.nl

En versterk de redakkie!